

N:o 27.

Af Herr Gust. Jonsson från Calmar län: Om underdånig hemställan till Kongl. Maj:t, rörande åtgärder för embetsförvaltningens reorganisation till vinnande af förenkling och besparingar.

Vid sisthållna riksdag väcktes af mig förslag derom, att Riksdagen skulle hos Kongl. Maj:t anhålla om en reorganisation af statens embetsverk och tjenstemannabefattningar, i syfte att förminska antalet och derigenom såväl minska statens utgifter, som åvägabringa förenkling vid ärendenas behandling i embetsverken.

Denna motion behandlades, jemte andra i samma syftning, af Tillfälligt Utskott, som, då framställning om viktiga förändringar i organisationen af embetsverken sedan två år var hos Kongl. Maj:t gjord och ännu afvaktade beslut, fästade sig hufvudsakligen vid det sist angifna syftet för motionen, eller vinnande af förenkling vid ärendenas behandling i embetsverken och i afgifvet Betänkande visade, att detta med allt skäl kunde betraktas såsom en särskild fråga, för hvilken, utan afvaktan på vidlyftigare reorganisationsåtgärder, mycket kan till det allmännas bästa åtgöras; ja till och med det vore ändamålsenligt att låta en utgallring af onödiga former och onödigt skrifveri föregå en större reorganisation, enär sålunda en önskvärd förminskning af tjenstemännens antal skulle kunna förr och säkrare vinnas, än om all nu bruklig onödig omgång vid ärendenas handläggning skulle ingå i och tagas med i beräkning vid bestämmandet af de tjenester, som vid en förändrad organisation skulle bibehållas. Utskottet tillstyrkte derföre ock, att Riksdagen skulle anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, om icke hos de till statsförvaltningen hörande embetsverk och myndigheter en förenklad anordning af göromålen skulle kunna åvägabringas, på samma gång befordrande större skyndsamhet vid ärendenas behandling och medgifvande nedsättning i kostnaderna genom indragning af möjligen obehöfliga tjenester, samt att Kongl. Maj:t behagade hos kommande Riksdagar göra de framställningar i ämnet, hvartill Kongl. Maj:t kunde finna förhållandena föranleda. Detta, som mig vill synas, ganska rätt-

mätiga och af förhållandena påkallade förslag, blef ock af Andra Kammaren utan gensägelse godkänt, men icke så af den Första Kammaren. Dess Tillfälliga Utskott hade deremot två märkliga erinringar att framställa. Den ena, att Kongl. Maj:t ännu ej haft nog tid att öfverväga Riksdagens 1868 gjorda framställning i reorganisationsfrågan, den andra, att tiden "varit för kort" för Utskottet sjelft att tänka på saken, hvarföre Utskottet förklarade sig "för det närvarande icke finna tillräcklig anledning att biträda" hvad Andra Kammaren föreslagit. Väl godkändes detta Betänkande af Första Kammaren med samma enhällighet, som i Andra Kammaren visat sig för dess Utskotts förslag, men då sedan dess snart ett år ytterligare förgått, och jag vågar antaga att vid en ytterligare utveckling af ämnet, det skall blifva oförtydbart, att Andra Kammarens beslut icke står i något sådant samband med de stora reorganisationsförslagen, att det bör tillsammans med dessa behandlas, utan fast heldre att det just bör bringas till utförande före dessa, på det att de en gång reorganisera de embetsverken icke måtte ärfva alla de nu varande traditioner af tidsödande skrifveri och annan onödig omgång, får jag, med värdsam hemställan till det Utskott, åt hvars behandling denna motion kan blifva öfverlemnad, att åt den samma egna så skyndsam behandling, att frågan snarast möjligt må varda till Första Kammaren öfverlemnad, härmed värdsamt föreslå,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, om icke hos de till statsförvaltningen hörande embetsverk och myndigheter en förenklad anordning af göromålen skulle kunna åvägabringas, på samma gång befordrande större skyndsamhet vid ärendenas behandling och medgifvande nedsätnina i kostnaderna genom indragning af möjligen obehöflige tjänster, samt att Kongl. Maj:t behagade hos kommandg Riksdagar göra de framställningar i ämnet, hvartill Kongl. Maj:t må finna förhållandena föranleda

Stockholm den 25 Januari 1871.

Gustaf Jonsson.